

ՔԱՐՈԶԽՕՍԱԿԱՆ

**ՆԵՐՍԵՆՆԻ ՎԱՐԳԱՊԵՏ ԱԼՈՅԵԱՆԻ ՔԱՐՈԶԸ՝
ԽՕՍՈՒՄԾ Ս. ՅԱԿՈԲԵԱՆՅ ՄԱՅՐ ՏԱՃԱՐԻՆ ՄԷՋ,
ՄԵԾ ՊԱՇՏՈՅ ԳԱԼՍԵԱՆ ԿԻՐԱԿԻՆ
(29 Մարտ, 2026)**

**«Արթուն կեցէք, որովհետեւ չէք գիտեր ո՛չ օրը եւ ո՛չ ալ ժամը»
(Մատթ. 25:13)**

Յանուն Հօր եւ Որդւոյ եւ Հոգւոյն Սրբոյ. Ամէն

Սիրելի՛ հաւատացեալներ, այսօր արդէն Մեծ Պահոց վերջին Կիրակիին հասած ենք, որ կը կոչուի Գալստեան Կիրակի եւ կը հանդիսանայ մեր եկեղեցւոյ խորախորհուրդ օրերէն մէկը: Այս Կիրակին բացառիկ է, քանի որ այն մեզի կը յիշեցնէ ոչ միայն մեր Տէր Յիսուս Քրիստոսի երկրորդ եւ փառաւոր գալստեան, այլեւ Անոր մշտական ներկայութեան մասին մեր կեանքէն ներս:

Եկեղեցին այսօր մեզի արթնութեան, պատրաստութեան եւ ապաշխարութեան կոչ կ'ուղղէ: «Արթուն կեցէ՛ց, որովհետեւ չէք գիտեր թէ ո՛ր ժամուն կու գայ ձեր Տէրը» (Մատթ. 24:42): Տիրոջ այս խօսքերը միայն վախ ներշնչելու համար չեն, այլ՝ սթափեցնելու եւ մեզի ճիշդ ճանապարհին վրայ հաստատելու համար: Քրիստոսի գալուստը պիտի ըլլայ ուրախութիւն անոնց համար, որոնք կը սպասեն Անոր սիրով եւ հաւատքով:

Գալստեան Կիրակին նախ եւ առաջ յոյսի Կիրակի է: Մենք կը հաւատանք, որ պատմութիւնը պատահական չէ, եւ աշխարհը շունի անիմաստ վախճան: Քրիստոս, որ եկաւ խոնարհութեամբ Բեթղեհէմի անշուք քարայրի մը մէջ ծնելով, պիտի գայ նաեւ փառքով:

Տէրը յստակ կ'ըսէ. «Այն ատեն երկնքի վրայ պիտի երեւի մարդու Որդիին նշանը... եւ պիտի տեսնեն մարդու Որդին, որ կու գայ երկնքի ամպերուն վրայէն՝ զօրութեամբ եւ մեծ փառքով» (Մատթ. 24:30):

Սակայն, սիրելիներ՛ր, մեր Եկեղեցին այս խօսքերը մեզի կը յիշեցնէ, ոչ միայն ապագան նկարագրելու համար, այլ որպէսզի փոխուի մեր ներկան: Քրիստոսի գալուստը կը սկսի այն պահուն, երբ Ան կը բախէ մեր սրտին դուռը: Յայտնութեան գիրքին մէջ կը կարդանք. «Ահաւասիկ ես դրան առջեւ եմ եւ կը բախեմ. եթէ մէկը ականջ դնէ իմ ձայնիս ու բանայ դուռը՝ պիտի մտնեմ անոր քով...» (Յայտ. 3:20):

Ուստի հարցը այս է՝ բացուա՞ծ է արդեօք մեր սրտին դուռը:

Գալստեան Կիրակիի հիմնական պատգամը արթուն ըլլալն է: Տէրը բազմիցս կը կրկնէ այս հրահանգը. «Արթուն կեցէք, որովհետեւ չէք գիտեր ո՛չ օրը եւ ո՛չ ալ ժամը» (Մատթ. 25:13):

Այս խօսքերը մեզի կը յիշեցնեն իմաստուն եւ յիմար կոյսերու առակը, որոնցմէ

հինգը պատրաստ էին՝ իւղով լի ճրագներով, իսկ հինգը՝ անպատրաստ: Երբ փեսան եկաւ, պատրաստները մտան հարսանիքի, իսկ միւսները դուրս մնացին:

Սիրելիներ, այս առակը միայն ապագայի դատաստանի մասին չէ: Այն մեր ամենօրեայ կեանքի մասին է: Մենք բոլորս ճրագ ունինք, որ մեր հաւատքն է: Բայց դարձեալ հարցը այս է՝ կա՞յ արդեօք իւղ մեր ճրագին մէջ:

Իւղը կենդանի աղօթքն է, ողորմած սիրտը, ներողամտութիւնը, հաւատքով կատարուած բարի գործերը:

Յակոբոս Առաքեալ կը զգուշացնէ. «Հաւատքը, եթէ գործեր չունենայ՝ մեռած է ինքնին» (Յակոբ. 2:17): Հետեւաբար արթուն ըլլալ կը նշանակէ ապրիլ կենդանի հաւատքով, ոչ թէ միայն խօսքով:

Մենք յաճախ կը մտածենք, թէ Տիրոջ գալուստը միայն աշխարհի վախճանին կը վերաբերի: Բայց Տէրը կու գայ նաեւ այսօր: Ան կու գայ աղքատին կարիքի մէջ, հիւանդին ցաւի մէջ, նեղուած եղբօր հառաչանքին մէջ:

Յիշենք Տիրոջ խօսքը Վերջին դատաստանի մասին. «Քանի որ այս իմ փոքրիկ եղբայրներէս մէկուն ըրիք, ինծի՛ ըրէք» (Մատթ. 25:40):

Ասիկա Գալստեան Կիրակիի ամենէն զօրաւոր յիշեցումն է: Եթէ կ'ուզենք պատրաստ ըլլալ Տիրոջ գալուստին, պէտք է սորվինք ճանշնալ զինքը մեր մերձաւորին մէջ:

Սուրբ Յովհաննէս Աւետարանիչ կը գրէ. «Ան որ չի սիրեր իր եղբայրը՝ զոր կը տեսնէ՝ ինչպէ՞ս կրնայ սիրել զԱստուած՝ զոր տեսած չէ» (Ա. Յովհ. 4:20):

Գալստեան Կիրակին նաեւ ապաշխարութեան հրաւեր է: Տէրը համբերատար կը սպասէ մեզի, բայց շուգէր, որ մենք մնանք հոգեւոր քունի մէջ:

Քրիստոս կ'ըսէ. «Ապաշխարեցէք, որովհետեւ մօտեցած է երկնքի արքայութիւնը» (Մատթ. 4:17):

Սիրելիներ, ապաշխարութիւնը միայն մեղքը յիշելը չէ: Այդ վերադարձ մըն է դէպի Հայրը: Այդ սրտի նորոգութիւն է: Այդ ուղղութեան փոփոխութիւն է:

Երբ մենք անկեղծ կ'ապաշխարենք՝ խիղճը կը խաղաղուի, սիրտը կը լուսաւորուի եւ հաւատքը կը կենդանանայ:

Սաղմոսերգուն կ'աղօթէ. «Մաքուր սիրտ ստեղծէ իմ մէջ, ո՛վ Աստուած» (Սաղմոս 50:12):

Թող այս աղօթքը դառնայ նաեւ մերը:

Թէպէտ Գալստեան Կիրակիի խօսքերը երբեմն լուրջ եւ սթափեցնող են, սակայն խորքին մէջ մխիթարութիւն մը կայ: Քրիստոսի գալուստը սարսափ չէ անոնց համար, որոնք կը սիրեն Անոր:

Պօղոս Առաքել կը գրէ. «Այսուհետեւ ինծի համար պահուած է արդարութեան պսակը, որ Տէրը պիտի տայ... ոչ միայն ինծի, այլեւ բոլոր անոնց, որոնք սիրեցին Անոր յայտնութիւնը» (Բ. Տիմ. 4:8):

Ահա մեր յոյսը: Մենք կը սպասենք ոչ միայն դատաւորին, այլ մեր Փրկչին, մեր Հովուին, մեր սիրող Տիրոջը:

Քրիստոս ինք կը խօստանայ. «Թող ձեր սրտերը շխոտվուին... Ես կ'երթամ ձեզի

համար տեղ պատրաստելու» (Յովհ. 14:1-2):

Գալստեան Կիրակին մեզմէ իւրաքանչիւրին հարց կու տայ, արթո՞ւն է իմ հոգին, վա՞ռ է իմ հաւատքի ճրագը, սիրո՞վ կը սպասեմ Տիրոջը:

Եթէ թուլութիւն կը զգանք՝ հիմա է վերադառնալու ժամանակը: Եթէ սառնութիւն կը զգանք՝ հիմա է շերմանալու ժամանակը: Եթէ հեռացում կը զգանք՝ հիմա է մօտե՛նալու ժամանակը:

Պօղոս Առաքեալ կը յորդորէ. «Արդ, ժամանակն է քունէն արթննալու, որովհետեւ այժմ մեր փրկութիւնը աւելի մօտ է» (Հռոմ. 13:11):

Սիրելի՛ հաւատացեալներ, թող Գալստեան այս Կիրակին դառնայ մեր հոգեւոր արթնութեան օրը: Եկէ՛ք վառ պահենք մեր ճրագները, զօրացնենք մեր հաւատքը, մաքրենք մեր սրտերը եւ սիրով սպասենք մեր Տիրոջ գալուստին:

Եւ երբ Ան գայ՝ այսօր մեր սրտերուն, թէ վաղը Իր փառքով, կարողանանք լսել այդ օրհնեալ խօսքը.

«Եկէ՛ք, Իմ Հօր օրհնեալներ, ժառանգեցէ՛ք արքայութիւնը» (Մատթ. 25:34):

Թող Տէր Յիսուս Քրիստոս իր շնորհով պահպանէ մեզի արթուն, պատրաստ եւ սիրով լի, այժմ եւ միշտ, որպէսզի օրհնաբանենք Անոր փառքը յաւիտեանս. Ամէն:

ՄԵԾԵՐԸ ԱՍՏՈՒԾՈՅ ՄԱՍԻՆ

Այս դժբախտները, որոնք չեն գիտեր ո՛չ պահք, ո՛չ աղօթք, եւ, հրաժարելով փրկարար գործերէն, յոյս ունին սեւ մոգութեան միջոցով անմիջապէս բարձրանալ գերբնական բարձունքներ, չեն գիտեր, թէ մոգութիւնը կը ծանակէ իրենց եւ իրենց համար կը վառէ կեղծ երջանկութեան ու կեղծ լուսաւորութեան կրակներ: Մինչդեռ մենք՝ պոէտներս եւ փիլիսոփաներս, հոգիի վերածման հասած ենք յամառ աշխատանքով եւ հայեցողութեամբ, կամքի անդադար վարժանքներով, ձգտումներու ազնուութեամբ եւ յարատեւութեամբ: Մենք մեզի համար, Աստուծոյ կամօք, ստեղծած ենք ճշմարիտ գեղեցկութեան այգի մը՝ յիշելով այն խօսքը, թէ հաւատքը լեռներ կը շարժէ, մենք ստեղծած ենք այն միակ հրաշքը, որը մեզի թոյլ տուած մեր Տէր Աստուած:

ՇԱՐԼ ՊՈՏԼԵՌ

Ճշմարիտ բնագէտը որեւէ կերպ չի կրնար խորամուխ ըլլալ արարչութեան գաղտնիքներու իմացութեան մէջ՝ առանց Աստուծոյ միջամտութեան:

ՌՈՊԷՐԹ ՊՈՅԼ

Աշխարհի մէջ Աստուծոյ ճանչնալը կենցաղային ունայնութենէ արթնցող մտքի առաջին շարժումն է:

ՌՈՊԷՐԹ ԲՐՈՈՒՆ